

Svar på skriftligt spørgsmål om tydligare vård- och kostnadsansvar för vilda och fridlysta djurarter och tryggede resurser för djurpensionat som drivs med frivilliga krafter

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 121/2018 rd undertecknat av riksdagsledamot Arja Juvonen /saf:

Hur avser regeringen att i förnyelsen av djurskyddslagen tydliggöra organisations- och kostnadsansvaret för vård av vilda och fridlysta djurarter, med vilka slags resurser stöder regeringen olika slags djurhem för vilda djur och djurskötare som arbetar på frivilligbasis för att ordna vård för djuren och hur viktig anser regeringen att möjligheten för skadade vilda och fridlysta djur att få skydd och vård är?

Förslaget till lag om djurs välbefinnande, som skulle ersätta den gällande djurskyddslagen (247/1996), var ute på remiss i början av året. I utkastet till välbefinnandelagen ingår flera preciseringar gällande vård av vilda djur som är i behov av vård.

Enligt 14 § i den gällande djurskyddslagen har medborgare skyldighet att försöka hjälpa vilda djur som är sjuka, skadade eller annars i hjälplöst tillstånd. Är djuret dock i sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot det att hålla det vid liv, skall djuret avlivas eller avlivningen ombesörjas. Motsvarande bestämmelse ingår också i utkastet till den nya välbefinnandelagen. Ett nytt krav som införs är skyldighet för landskapet att se till att sjuka och skadade vilda djur som förts till veterinärmottagning som landskapet ordnas avlivas och stå för kostnaderna för detta. Om man så vill kan landskapet ordna även vård av förstahjälpstyp för skadade vilda djur. På detta sätt skulle medborgarna anvisas ett ställe dit ett litet vilt djur i behov av hjälp kan lämnas i de fall man inte själv kan hjälpa djuret. Hjälp med avlivning av stora vilda djur kan man ofta få från polisen och den av jägarna upprätthållna organisationen för storviltshandräckning.

Den skyldighet att försöka hjälpa som ingår i djurskyddslagen och utkastet till välbefinnandelagen förpliktigar medborgarna att agera på ett moraliskt ansvarsfullt sätt när man stöter på ett vilt djur i behov av hjälp. Djurskyddsmässigt har bestämmelsen som mål att undvika onödiga smärta och onödigt lidande för ett vilt djur i de fall där det på ett eller annat sätt möter en människa. Bestämmelsen illustrerar också den respekt och det goda bemötande som ställs upp som mål för den föreslagna välbefinnandelagen. Å andra sidan är onödigt ingripande i vilda djurs liv varken ändamålsenligt eller önskvärt. Målet för vård av vilda djur som är sjuka, skadade eller annars i hjälplöst tillstånd bör alltid vara att djuret återbördas till naturen. Innan ett vilt djur fångslas för längre tid

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 121/2018 rd

måste man noggrant överväga huruvida djurets välbefinnande kan tryggas tillräckligt i fångenskap och med vilken sannolikhet djuret efter vård kan återbördas tillbaka till naturen.

I utkastet till välbefinnandelagen föreslås dessutom att annan vård än vård av förstahjälpstyp som ges vilda djur ska vara anmälningspliktig verksamhet i fortsättningen. Enligt förslaget ska medborgare få omhänderta ett vilt djur endast för att ge det första hjälpen eller överlämna det för vård. Efter första hjälpen ska djuret antingen försättas i frihet, överlämnas för fortsatt sakkunnig vård eller avlivas. Djuret ska avlivas om det inte går att försätta det i frihet eller om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att ordna fortsatt vård. Det är ändamålsenligt att skadade eller sjuka djur samt moderlösa ungar som kräver vård under en längre tid så snabbt som möjligt överlämnas för kompetent vård, varvid de har bättre möjligheter att klara sig och djuret behöver inte lida i onödan till följd av okunskap. Att göra djurhemsverksamhet till en anmälningspliktig verksamhet skulle möjliggöra en bättre tillsyn av djurhem än idag och skulle öka myndigheternas kunskap om var vård av vilda djur finns att tillgå. I praktiken ges långvarig vård för vilda djur idag av några djurparker, djurhem, föreningar och privatpersoner som är insatta i ämnet. Miljöministeriet har finansierat djurhemsverksamhet för vilda djur som är sjuka eller skadade med cirka 200 000 euro årligen.

Helsingfors 25.4.2018

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä